

Sygn. akt V CSK 316/18

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Janiszewska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marcin Krajewski

SSN Małgorzata Manowska

w sprawie z wniosku T. S.A. w K.

przy uczestnictwie Skarbu Państwa-Starosty G., E. F., K. M., M. M. i K. Sp. z o.o. w G.

o zasiedzenie służebności przesyłu,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 30 października 2019 r.,

skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w L.

z dnia 4 października 2017 r., sygn. akt II Ca (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w L. na skutek apelacji uczestniczki postępowania - K. sp. z o.o. z siedzibą w G. zmienił w części zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w G. w ten sposób, że oddalił wniosek o stwierdzenie zasiedzenia przez wnioskodawcę T. S.A. z siedzibą w K. służebności przesyłu na bliżej oznaczonej nieruchomości gruntowej.

Wnioskodawczyni wystąpiła ze skargą kasacyjną od orzeczenia Sądu II instancji, datowaną na 12 stycznia 2018 r. Termin na wniesienie tego środka zaskarżenia upływał 15 stycznia 2018 r. Wobec istnienia braku formalnego skargi skarżąca została wezwana m.in. do przedłożenia pełnomocnictwa uprawniającego

pełnomocnika, który wniósł skargę, do reprezentacji wnioskodawczynie w postępowaniu kasacyjnym. Wraz z pismem z 26 lutego 2018 r. skarżąca nadesłała stosowny dokument, datowany na 19 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu.

Z przedstawionych wyżej okoliczności wynika, że pełnomocnik wnioskodawczynie nie był uprawniony do wniesienia skargi kasacyjnej ani w dniu, na który była datowana skarga (12 stycznia 2018 r.), ani w dniu, w którym upływał termin do jej wniesienia, czyli 15 stycznia 2018 r. Pełnomocnictwo załączone do wniosku inicjującego postępowanie ograniczało bowiem zakres legitymacji pełnomocnika do działania przed sądami powszechnymi, co oznacza, że nie miał on prawa do reprezentowania skarżącej w niniejszym postępowaniu. Jednocześnie natomiast nadesłany później dokument zawierający stosowne upoważnienie został nie tylko przedstawiony, ale też sporządzony już po upływie terminu na wniesienie skargi kasacyjnej. Tym samym należy uznać, że brak formalny w postaci niewykazania umocowania do reprezentacji wnioskodawczynie w postępowaniu kasacyjnym nie został usunięty. Dokument sporządzony 19 lutego 2018 r. nie mógł bowiem uprawniać do złożenia skargi kasacyjnej, skoro termin na jej wniesienie upłynął w dacie wcześniejszej.

W tym stanie rzeczy skarga kasacyjna wnioskodawcy podlegała odrzuceniu już przez Sąd II instancji (por. post. SN z 27 listopada 2009 r., II CSK 399/09 oraz z 16 kwietnia 2014 r., II CSK 587/13), a wobec nieodrżucenia jej przez ten Sąd, uzasadnione było odrzucenie skargi przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 2 w zw. z § 3 k.p.c.

Z uwagi na powyższe orzeczono, jak w sentencji postanowienia.